

עפ"ת 9674/10/22 - ויאצ'סלב ברסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 9674-10-22 ברסקי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90523117548

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעוררים ויאצ'סלב ברסקי ע"י ב"כ עוה"ד חזי כהן
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נלי מאני
משיבים

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית המשפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופט ע' בר) בהמש 6615-08-22 מיום 13.9.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 11.8.22 להארכת מועד להישפט בגין עבירת מהירות שבוצעה בעת נהיגה ברכב פרטי בראשל"צ, ביום 29.1.22.

המערער טען כי לא קיבל את הודעת הקנס לכתובתו, וכי דברי דואר אחרים מגיעים לכתובת זו כסדרם, ובכללם דוח אחר שנשלח אליו. לדבריו נודע לו על קיום הדוח, רק בעקבות קבלת הודעה מהמרכז לגביית קנסות מיום 1.8.22. עוד ציין כי פנייתו למפנ"א ביום 2.8.22 בה הודיע כי לא קיבל את הודעת הקנס, נדחתה בתשובת מפנ"א מיום 3.8.22 שצורפו לה העתק הדוח שנשלח למערער בדואר רשום ביום 7.2.22 ואישור מסירה לפיו הוחזר דבר הדואר ביום 11.3.22 כ"לא נדרש". בעניין אישור המסירה נטען כי חסרים בו פרטים מהותיים, ולפיכך לא עולה חזקת מסירה. עוד נטען כי המערער כופר באשמה, וכי המהירות צולמה באמצעות מצלמת מהירות א-3 שאינה אמינה, והמשטרה נמנעת מפתיחת תיקים המבוססים על ראית הצילום.

המערער טען בנוסף כי יש להתחשב גם בכך שהמועד האחרון לתשלום הקנס, כעולה מהדוח הוא 5.7.22, ומשכך הבקשה לבית המשפט לא הוגשה בשיהוי רב.

בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי אישור המסירה תקין ומופיעים בו פרטים מספיקים ובהם שם הדואר ותאריך המשלוח, וכי חזקת המסירה לא הופרכה; המערער לא העלה טענות כלשהן בעניין הדוח, ולא הראה כיצד נגרם לו עיוות דין. באשר לטענה בעניין ביצוע המדידה באמצעות המצלמה הפנה בית המשפט קמא לפסיקה ממנה עולה כי זו אינה מהווה עילה להארכת מועד להישפט.

בהודעת הערעור חזר ב"כ המערער על הטענות שעלו בבית משפט קמא. צוין כי באישור המסירה לא פורטו המועדים בהם הושארו הודעות למערער על דבר הדואר, ולא ברור לפיכך ממתי יש למנות את 15 הימים לביסוס חזקת מסירה על פי סעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי. באשר למכשיר המדידה צוין כי אין כל ראיה על "תקינות וכיול" מכשיר המדידה, ולא ניתנה התייחסות לטענתו לכך שהמשטרה נמנעת, לעת הזאת, מפתיחת תיקים המבוססים על ראיה

עמוד 1

הצילום במצלמה א-3.

לא ראיתי מקום לקבלת הערעור.

תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד 1974 קובעת כי "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק...רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום הקנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

מהודעת הקנס ותשובת מפנ"א עולה, כי ההודעה נשלחה למענו של המערער ביום 7.2.22 בדואר רשום, ומאישור המסירה עולה כי הוחזרה לשולח בשל אי דרישה ביום 11.3.22, בחלוף למעלה מ-15 ימים. במהלך הדיון בפני הציגה ב"כ המשיבה דוח מעקב משלוחים ממנו עולה כי הושארו הודעות בכתובתו של המערער על קבלת הדואר הרשום ביום 16.2.22 ו-27.2.22. בנסיבות אלה עולה חזקת מסירה, ועל המערער מוטל היה הנטל להפריכה כפי שקבע בית משפט קמא; תחת זאת, הסתפק המערער בטענה כללית בעניין חסרון פרטים באישור המסירה, שאין בה כדי להוות הסבר לאי "משיכת" הדואר ולכך שלא ערך בדיקה בדואר לבירור נסיבות אי קבלת הודעה על דבר הדואר, כפי שטען, והטענה כי קיבל כסדרם דברי דואר אחרים אין בה כדי לסייע למתן הסבר הנוגע להודעת הקנס הנדונה (השוו - רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל, (10.2.2015)).

לא מצאתי גם מקום לטענה בדבר אמינות המדידה שנערכה. מדובר בטענה כללית, נטולת התייחסות קונקרטית למדידת המהירות שנערכה לרכבו של המערער, והטענה כי המשטרה אינה מגישה כתבי אישום על בסיס נתוני המדידה במצלמה א-3 נעדרת אסמכתא, ואינה מתיישבת כשלעצמה, עם הגשת הודעות קנס על בסיס מדידת המצלמה.

אין לקבל בנוסף את הטענה בדבר שיהיו "מתון" בהגשת הבקשה להארכת מועד. הוראת סעיף 229(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ד-1984 קובעת לוח זמני סדור ותחום להגשת בקשה להישפט, ומתן היתר לחרוג ממסגרת הזמן ללא הסבר מוצדק וממשי, מהווה מדרון חלקלק שאינו מתיישב עם עקרון סופיות הדיון בטיפול בעבירות קנס, ואין לקבלו.

הערעור נדחה לפיכך.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

